

Jaargang 1987

88

Beschikking van de Minister van Justitie van 13 maart 1987, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van de Ziektewet (Stb. 1967, 473), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 18 december 1986, Stb. 639

De Minister van Justitie,

Gelet op Artikel XX van de wet van 18 december 1986, Stb. 639;

Besluit:

de tekst van de Ziektewet (Stb. 1967, 473), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 18 december 1986, Stb. 639, in het Staatsblad te plaatsen als bijlage bij deze beschikking.

's-Gravenhage, 13 maart 1987

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Uitgegeven de *eenendertigste* maart 1987

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Tekst van de Ziektewet, zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 18 december 1986, Stb. 639.

EERSTE AFDELING. ALGEMENE BEPALINGEN

§ 1. Algemeen

Artikel 1

Voor de toepassing van deze wet en van de tot haar uitvoering genomen besluiten wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;
- b. lichamen: rechtspersonen, maat- en vennootschappen, samenwerkingsvormen zonder rechtspersoonlijkheid die met verenigingen maatschappelijk gelijk kunnen worden gesteld, ondernemingen van publiekrechtelijke rechtspersonen en doelvermogens.

Artikel 2

1. Waar iemand woont en waar een lichaam gevestigd is, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.
2. Voor de toepassing van het eerste lid worden schepen en luchtvaartuigen, die binnen Nederland hun thuishaven hebben, beschouwd als deel van Nederland.

§ 2. De werknemer

Artikel 3

1. Werknemer is de natuurlijke persoon, jonger dan 65 jaar, die in privaatrechtelijke of in publiekrechtelijke dienstbetrekking staat.
2. Wie zijn dienstbetrekking buiten Nederland vervult, wordt niet als werknemer beschouwd, tenzij hij in Nederland woont en zijn werkgever eveneens in Nederland woont of gevestigd is. Voor zover een werkgever:
 - a. in Nederland een vaste inrichting voor de uitoefening van zijn bedrijf of een in Nederland wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger heeft; of
 - b. in Nederland een of meer personen in dienst heeft en hij door of vanwege Onze Minister als werkgever is aangewezen, wordt hij voor de toepassing van de eerste volzin gelijkgesteld met een in Nederland wonende of gevestigde werkgever.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat:
 - a. personen, die buiten Nederland wonen, ook als werknemer worden beschouwd, voor zover zij hun dienstbetrekking buiten Nederland vervullen;
 - b. personen, die in Nederland wonen, ook als werknemer worden beschouwd, voor zover zij hun dienstbetrekking buiten Nederland vervullen en hun werkgever buiten Nederland woont of gevestigd is.
4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan van het eerste en het tweede lid worden afgeweken ten aanzien van:
 - a. vreemdelingen;
 - b. personen, op wie een regeling van toepassing is inzake verzekering tegen geldelijke gevolgen van arbeidsongeschiktheid van de Nederlandse Antillen, van een andere mogendheid of van een volkenrechtelijke organisatie; en
 - c. personen, die slechts tijdelijk in Nederland verblijven of tijdelijk in Nederland werkzaam zijn.

Artikel 4

1. Als dienstbetrekking wordt mede beschouwd de arbeidsverhouding van:

- a. degene, die anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep, en anders dan als thuiswerker, ingevolge een overeenkomst tot aanneming van werk als bedoeld in artikel 1637b van het Burgerlijk Wetboek, persoonlijk een werk tot stand brengt;
 - b. degene, die de onder a bedoelde persoon bij het tot stand brengen van dat werk bijstaat;
 - c. degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en die ander, mits hij de bedoelde bemiddeling uitsluitend voor die ander verleent, het verlenen van die bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is en hij zich daarbij doorgaans niet door meer dan twee andere personen laat bijstaan;
 - d. degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en een opdrachtgever van die ander, mits hij de bedoelde bemiddeling uitsluitend voor die ander verleent, het verlenen van die bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is en hij zich daarbij doorgaans niet door meer dan twee andere personen laat bijstaan;
 - e. degene, die een dienstbetrekking heeft krachtens de Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687);
 - f. degene, die als lid van de bemanning van een vissersvaartuig aanspraak heeft op een aandeel in de besomming, tenzij hij
 - 1°. als zodanig tegen geldelijke gevolgen van arbeidsongeschiktheid verzekerd is bij het Sociaal Fonds voor de Maatschapsvisserij of
 - 2°. exploitant of mede-exploitant van het vaartuig is;
 - g. degene, die werkzaam is om vakbekwaamheid te verwerven, onder wie mede wordt begrepen degene, die als leerling van een instelling van onderwijs praktisch werkzaam is, alsmede degene, die aan een bedrijfs-school opleiding ontvangt, een en ander indien een beloning wordt genoten, die niet uitsluitend bestaat in het ontvangen van onderricht.
2. Het bepaalde in het vorige lid, onder a en b, blijft buiten toepassing, indien de onder a bedoelde overeenkomst rechtstreeks is aangegaan met een natuurlijk persoon ten behoeve van diens persoonlijke aangelegenheden.
3. Onze Minister kan, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën, regelen stellen met betrekking tot het bepaalde in het eerste lid onder a en b.

Artikel 5

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld, ingevolge welke eveneens als dienstbetrekking wordt beschouwd de arbeidsverhouding van:

- a. degene, die als thuiswerker arbeid verricht;
- b. degene, die de onder a bedoelde persoon als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;
- c. degene, die als musicus of anderszins als artiest optreedt dan wel als beroep een tak van sport beoefent;
- d. degene, die tegen beloning persoonlijk arbeid verricht en wiens arbeidsverhouding niet reeds ingevolge de voorgaande bepalingen als dienstbetrekking wordt beschouwd, doch hiermede maatschappelijk gelijk kan worden gesteld.

Artikel 6

1. Als dienstbetrekking wordt niet beschouwd de arbeidsverhouding van:

- a. degene, aan wie door het Rijk ter zake van zijn arbeidsverhouding invaliditeitspensioen is verzekerd alsmede van degene, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onder a, van de Ambtenarenwet 1929;
- b. degene, die een verplichting naleeft, hem opgelegd door de wet of voortvloeiende uit een verbintenis anders dan bij arbeidsovereenkomst door hem jegens de Overheid aangegaan ten aanzien van 's lands verdediging of ter bescherming van de openbare orde en de veiligheid der bevolking, alsmede van degene, die als vrijwilliger of krachtens oproeping ingevolge de artikelen 226 en 227 der Gemeentewet al dan niet tegen loon werkzaamheden verricht bij een gemeentelijke brandweer;
- c. degene, die ten behoeve van de natuurlijke persoon, tot wie hij in dienstbetrekking staat, uitsluitend of nagenoeg uitsluitend huiselijke of persoonlijke diensten in diens huishouding verricht en die diensten doorgaans op minder dan drie dagen per week verricht.

2. Geen dienstbetrekking wordt geacht aanwezig te zijn op dagen, waarop geen arbeid wordt verricht en geen uitkering of een uitkering van minder dan de helft van het normale loon van de werkgever wordt genoten, tenzij het niet verrichten van de arbeid zijn oorzaak vindt in:

- a. een normale onderbreking van of verhindering tot het verrichten van de arbeid, zolang deze onderbreking of verhindering niet langer dan een maand heeft geduurd;
- b. weersinvloeden, gebrek aan materialen of dergelijke omstandigheden;
- c. bijzonder verlof, zoals studieverlof, zolang dit verlof niet langer dan een maand heeft geduurd;
- d. de omstandigheid, dat de dienstbetrekking er toe strekt, dat slechts een gedeelte van een normale werkweek arbeid wordt verricht;
- e. de omstandigheid, dat de dienstbetrekking er toe strekt, dat niet regelmatig in elke kalenderweek arbeid wordt verricht, voor zover het betreft de kalenderweek waarin arbeid wordt verricht of arbeid zou worden verricht, indien de betrokkene niet arbeidsongeschikt was geworden;
- f. arbeidsongeschiktheid, ter zake waarvan ziekengeld ingevolge deze wet of arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet dan wel de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet te zamen is toegekend.

3. Het bepaalde in de vorige leden is alleen van toepassing op de aldaar bedoelde arbeidsverhoudingen.

Artikel 7

Voor de toepassing van deze wet wordt als werknemer beschouwd:

- a. degene, die krachtens de verplichte verzekering op grond van de Werkloosheidswet (Stb. 1987, 93) uitkering ontvangt;
- b. degene, die wegens werkloosheid niet werkt, doch te wiens aanzien krachtens artikel 101, tweede lid, onderdeel e, van de Werkloosheidswet opschorting van de uitbetaling van zijn uitkering plaats heeft;
- c. degene, die wegens werkloosheid niet werkt, doch aan wie geen uitkering wordt toegekend, omdat naar het oordeel van de bedrijfsvereniging op zijn laatste werkgever de verplichting rust tijdens de werkloosheid het loon onverminderd door te betalen;
- d. in door Onze Minister aan te wijzen gevallen degene, die wegens werkloosheid niet werkt, doch aan wie geen uitkering wordt verleend op grond van enige bepaling van de Werkloosheidswet of van het uitkeringsreglement werkloosheidsverzekering van een bedrijfsvereniging.

Artikel 8

Voor de toepassing van deze wet wordt mede als werknemer beschouwd:

- a. degene, die krachtens de verplichte verzekering ingevolge deze wet ziekingeld ontvangt;
- b. in door Onze Minister aan te wijzen gevallen degene, die wegens ziekte niet werkt, doch aan wie geen ziekingeld wordt verleend op grond van enige bepaling van deze wet.

Artikel 8a

Voor de toepassing van deze wet wordt mede als werknemer beschouwd degene, die op grond van de verplichte verzekering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering uitkering ontvangt.

§ 3. De werkgever

Artikel 9

Werkgever is de natuurlijke persoon tot wie, of het lichaam tot welk een of meer natuurlijke personen in dienstbetrekking staan.

Artikel 10

Als werkgever wordt beschouwd:

- 1°. in de gevallen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder:
 - a en b: de aanbesteder;
 - c en d: degene, met wie de overeenkomst tot bemiddeling is gesloten;
 - e: degene, op wie de verplichting rust het loon te betalen;
 - f: de exploitant of mede-exploitant van het vaartuig;
 - g: degene, bij wie de werkzaamheden worden verricht of de opleiding wordt genoten;
- 2°. in de gevallen, bedoeld in artikel 5, onder:
 - a: de opdrachtgever;
 - b: de thuiswerker;
 - c: degene, met wie het optreden of de sportbeoefening is overeengekomen;
 - d: degene, die bij de in artikel 5 bedoelde algemene maatregel van bestuur als werkgever wordt aangewezen.

Artikel 11

1. Als werkgever wordt beschouwd in de gevallen bedoeld in artikel 7 onder:

- a en b: de bedrijfsvereniging, welke beslist over de aldaar bedoelde uitkering;
- c: de laatste werkgever;
- d: degene, die door Onze Minister als werkgever wordt aangewezen.

2. Als werkgever wordt beschouwd in de gevallen, bedoeld in artikel 8, onderdeel a, en in artikel 8a, de bedrijfsvereniging, die de aldaar bedoelde uitkering betaalbaar stelt. Ingeval de bedrijfsvereniging de uitkering, vermeerderd met de daarover door de werkgever verschuldigde premies, betaalt aan de werkgever, bedoeld in artikel 9, 10 of 12, tweede lid, teneinde deze uitkering door diens tussenkomst te doen uitbetalen, treedt voor de toepassing van de eerste volzin deze voor de bedrijfsvereniging in de plaats, onafhankelijk van het voortbestaan van de dienstbetrekking met die werkgever.

Artikel 12

1. Onze Minister kan bepalen, dat werknemers, wier lonen worden uitbetaald door een door Onze Minister erkend administratiekantoor, voor

de toepassing van deze wet geacht worden in dienstbetrekking te staan tot dat kantoor.

2. Onze Minister kan, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën, in afwijking van het bepaalde in de artikelen 9 en 10 een ander dan de aldaar bedoelde personen aanwijzen als werkgever met betrekking tot:

a. degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en een opdrachtgever van die ander;

b. degene, die een thuiswerker als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;

c. degene, die als musicus of anderszins als artiest optreedt dan wel als beroep een tak van sport beoefent.

Artikel 13

De werkgever is verplicht de werknemer gelegenheid te geven tot het uitoefenen van de hem bij of krachtens deze wet toegekende bevoegdheden en tot het nakomen van de hem bij of krachtens deze wet opgelegde verplichtingen, voor zover de uitoefening van de bevoegdheden en de nakoming van die verplichtingen niet buiten de arbeidstijd kan geschieden.

§ 4. Het loon

Artikel 14

1. Deze wet verstaat onder loon het loon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

2. Loon, door verschillende personen tezamen onverdeeld genoten, wordt, voor zover niet blijkt van een andere verdeling, geacht door ieder van hen voor een gelijk deel te zijn genoten.

Artikel 15

1. Voor de berekening van het ziekgeld, waarop ingevolge deze wet aanspraak bestaat, wordt volgens door de Sociale Verzekeringsraad, onder goedkeuring van Onze Minister te stellen algemene regelen als dagloon beschouwd: hetgeen de werknemer tijdens het genot van het ziekgeld bij een vijfdaagse werkweek gemiddeld per dag zou kunnen verdienen in het beroep, dat hij laatstelijk voor het ontstaan van de ongeschiktheid tot werken uitoefende. Deze algemene regelen worden in de Nederlandse Staatscourant openbaar gemaakt.

2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid of van de aldaar bedoelde algemene regelen kunnen door de Sociale Verzekeringsraad inzake de vaststelling van het dagloon bijzondere regelen worden gesteld, welke de goedkeuring van Onze Minister behoeven. Ook deze bijzondere regelen worden in de Nederlandse Staatscourant openbaar gemaakt.

3. Indien Onze Minister aan de in het eerste of tweede lid bedoelde regelen dan wel aan een of meer bepalingen daarvan zijn goedkeuring onthoudt of een daaraan verleende goedkeuring intrekt, kunnen deze zo nodig door Onze Minister worden vastgesteld. Het ontwerp van een besluit van Onze Minister als in de vorige zin bedoeld wordt bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant. De vaststelling van dat besluit geschiedt niet eerder dan twee manden na de vorenbedoelde bekendmaking.

4. Het bestuur van een bedrijfsvereniging kan bijzondere bepalingen treffen inzake de vaststelling van het dagloon voor alle of voor een of meer bepaalde groepen van bij de bedrijfsvereniging verzekerde werknemers, waarbij kan worden afgeweken van het bepaalde in het eerste lid alsmede van de in dat lid en van de in het tweede lid bedoelde regelen.

5. Besluiten als bedoeld in het voorgaande lid behoeven de goedkeuring van de Sociale Verzekeringsraad en worden in de Nederlandse Staatscourant openbaar gemaakt. Wanneer de in het eerste, tweede of derde lid bedoelde regelen wijziging ondergaan, kan de Sociale Verzekeringsraad de goedkeuring van een besluit als bedoeld in het vorige lid intrekken.

6. Besluiten als bedoeld in het vierde en vijfde lid, welke afwijken van de door Onze Minister aangewezen bepalingen van de in het eerste en tweede lid bedoelde regelen, dan wel van de door hem op grond van het derde lid vastgestelde bepalingen, behoeven de goedkeuring van Onze Minister. Het ontwerp van een besluit van Onze Minister tot het onthouden van de in de vorige zin bedoelde goedkeuring wordt bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant. De vaststelling van dat besluit geschiedt niet eerder dan twee maanden na de vorenbedoelde bekendmaking.

7. De Sociale Verzekeringsraad hoort, alvorens tot vaststelling van de in het eerste en tweede lid bedoelde regelen over te gaan, de besturen der bedrijfsverenigingen.

Artikel 16

(Vervallen)

Artikel 17

(Vervallen)

Artikel 18

(Vervallen)

TWEEDE AFDELING. VAN DE VERZEKERING VAN UITKERING VAN ZIEKENGELD

Artikel 19

1. De verzekerde heeft bij ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte recht op ziekengeld overeenkomstig het bij of krachtens deze wet bepaalde.

2. Voor de toepassing van deze wet worden onder ziekte mede verstaan:

- a. zwangerschap en bevalling;
- b. gebreken.

HOOFDSTUK I. VAN DE VERZEKERDEN

Artikel 20

De werknemers in de zin van deze wet zijn verzekerd.

Artikel 21

In afwijking van artikel 20 wordt voor de toepassing van de tweede afdeling, hoofdstuk II en van de artikelen 57 en 64, de werknemer niet als verzekerde beschouwd voor zover hij werknemer is als bedoeld in artikel 8a.

Artikel 22

(Vervallen)

Artikel 23

(Vervallen)

Artikel 24

(Vervallen)

Artikel 25

(Vervallen)

Artikel 26

(Vervallen)

Artikel 26a

Onze Minister kan nadere regelen geven in geval van samenloop van verzekering ingevolge deze wet uit meerderen hoofde.

Artikel 27

(Vervallen)

Artikel 28

1. De verzekerde, die aanspraak maakt op ziekgeld, is verplicht zich te onderwerpen aan een geneeskundig onderzoek door een door het bestuur der bedrijfsvereniging aangewezen geneeskundige, zich op last van die geneeskundige tot het ondergaan van zodanig onderzoek te laten opnemen in de hem aangewezen inrichting, en in het algemeen de voorschriften van die geneeskundige, welke strekken om een geneeskundig onderzoek mogelijk te maken, op te volgen. Gelijke verplichting bestaat zo dikwijls een geneeskundig onderzoek nodig wordt geoordeeld gedurende de ongeschiktheid tot werken op grond waarvan ziekgeld wordt gevraagd.

2. Het bestuur der bedrijfsvereniging is bevoegd met het oog op de toepassing van het bepaalde in artikel 44, eerste lid, onder a en b, een geneeskundig onderzoek te gelasten bij de aanvang der verzekering.

3. De verzekerde, bedoeld in het eerste lid, die bezwaar heeft tegen opneming in de hem aangewezen inrichting, kan zijn bezwaren inbrengen bij de voorzitter van de Sociale Verzekeringsraad. Deze beslist zo spoedig mogelijk.

4. De aan het geneeskundig onderzoek verbonden kosten komen ten laste van de betrokken bedrijfsvereniging. Door Onze Minister kunnen dienaangaande regelen worden gesteld.

HOOFDSTUK II. VAN HET ZIEKENGELD

Artikel 29

1. Het ziekgeld bedraagt 70% van het dagloon van de verzekerde, met dien verstande, dat het netto-ziekgeld niet meer bedraagt dan dat dagloon, verminderd met de loonbelasting en de premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet en de overige sociale verzekeringswetten die op zijn loon zouden zijn ingehouden als het dagloon loon zou zijn uit zijn dienstbetrekking. Het netto-ziekgeld van de werknemer, bedoeld in artikel 7 dan wel artikel 46, bedraagt, in afwijking van de vorige volzin, niet meer dan de netto-uitkering krachtens de Werkloosheidswet, die de verzekerde vóór de aanvang van zijn

ongeschiktheid tot werken wegens ziekte ontving of zou hebben ontvangen indien hij daarop recht zou hebben kunnen doen gelden.

2. Het ziekingeld wordt, behoudens het bepaalde in de volgende leden, uitgekeerd over iedere dag, dat de ongeschiktheid tot werken duurt, doch niet over de zaterdagen en de zondagen en gedurende ten hoogste 52 weken. Geen ziekingeld wordt uitgekeerd op en na de eerste dag van de maand waarin de verzekerde de leeftijd van 65 jaar bereikt.

3. Geen ziekingeld wordt uitgekeerd over de eerste twee dagen van de ongeschiktheid tot werken. Bij de bepaling van de in de vorige volzin bedoelde dagen blijven de zaterdag en de zondag buiten beschouwing. Het bestuur van de bedrijfsvereniging kan, bij een door Onze Minister, de Sociale Verzekeringsraad gehoord, goedgekeurd besluit, ten aanzien van alle of van een of meer bepaalde groepen van bij haar verzekerde werknemers, afwijken van het bepaalde in dit lid.

4. Voor de toepassing van het in de beide vorige leden bepaalde geldt als eerste dag van de ongeschiktheid tot werken, de eerste dag, waarop wegens ziekte niet is gewerkt of het werken tijdens de werktijd is gestaakt.

5. Voor het bepalen van de periode van 52 weken, bedoeld in het tweede lid, worden perioden, waarover ziekingeld wordt uitgekeerd, samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan een maand opvolgen. In de gevallen, waarin het bepaalde in de vorige volzin toepassing vindt, worden gedurende de desbetreffende periode van 52 weken de in het derde lid bedoelde dagen, waarover geen ziekingeld wordt uitgekeerd, slechts eenmaal in aanmerking genomen.

6. Voor de toepassing van het bepaalde in het vorige lid worden met perioden, waarover ziekingeld wordt uitgekeerd, gelijkgesteld perioden, waarover in verband met het bepaalde in de artikelen 31, 32, 42 of 44 geen ziekingeld wordt uitbetaald.

7. Bij zwangerschap van een verzekerde wordt, afgezien van de vraag of ongeschiktheid tot werken bestaat dan wel in hoeverre de in het tweede lid bedoelde periode van 52 weken is verstreken, indien zij overlegt een verklaring van een geneeskundige of van een vroedvrouw, inhoudende dat haar zwangerschap is gevorderd tot de in de verklaring aangegeven week en dat derhalve haar bevalling waarschijnlijk is binnen een tijdsverloop van veertig weken, verminderd met het getal der in de verklaring aangegeven weken, ziekingeld uitgekeerd ter hoogte van het dagloon van de verzekerde te rekenen van de eerste dag der laatste zes weken van bovenbedoeld tijdsverloop.

8. Bij bevalling van een verzekerde wordt, afgescheiden van de vraag in hoeverre de in het tweede lid bedoelde periode van 52 weken is verstreken, ziekingeld uitgekeerd ter hoogte van het dagloon van de verzekerde zolang de ongeschiktheid tot werken uit die oorzaak duurt en gedurende ten hoogste twee en vijftig weken, doch in elk geval gedurende ten minste zes weken na de dag der bevalling.

9. In afwijking van het zevende en het achtste lid bedraagt het aldaar bedoelde ziekingeld netto niet meer dan het dagloon van de verzekerde, verminderd met de loonbelasting en de premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet en de overige sociale verzekeringswetten die op haar loon zouden zijn ingehouden als het dagloon loon zou zijn uit haar dienstbetrekking onderscheidenlijk haar laatste dienstbetrekking.

10. Onze Minister kan, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, met betrekking tot het eerste en het negende lid nadere en zonedig afwijkende regelen stellen.

11. Het bepaalde in artikel 30 blijft ten aanzien van de ongeschiktheid, bedoeld in het zevende en het achtste lid, buiten toepassing.

Artikel 30

1. In geval het, op aanwijzing van de geneeskundige, die voor de controle van verzekerden is aangewezen, in het belang van de zieke

werknemer moet worden geacht dat deze hem passende arbeid verricht en hij door zijn werkgever tot het verrichten van zodanige arbeid in de gelegenheid wordt gesteld, kan het ziekgeld gedurende de tijd dat hij deze arbeid verricht, worden gesteld op het bedrag, waarmede zijn dagloon het loon dat hij voor de bedoelde arbeid ontvangt, overtreft.

2. Weigert de werknemer de in het vorige lid bedoelde arbeid te verrichten, dan kan het bestuur van de bedrijfsvereniging onderscheidenlijk van de afdelingskas, het ziekgeld stellen op het bedrag, waarmede het dagloon overtreft het loon dat hij zou hebben ontvangen, indien hij deze arbeid wel verricht had.

3. Weigert de werkgever zonder deugdelijke grond om de werknemer, bedoeld in het eerste lid, tot het verrichten van de daar bedoelde arbeid in de gelegenheid te stellen, dan kan het bestuur van de bedrijfsvereniging op de werkgever een bedrag verhalen, gelijk aan het loon dat de werknemer zou hebben ontvangen, indien hij die arbeid wel verricht had.

4. Indien

a. de dienstbetrekking van de werknemer is geëindigd,

b. de werknemer laatstelijk voor het intreden van de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte, ter zake waarvan hij ziekgeld ontvangt, arbeid verrichtte welke bij gehele of gedeeltelijke hervatting van die arbeid als schadelijk voor zijn gezondheid moet worden aangemerkt, dan wel

c. de werknemer kennelijk blijvend niet meer in staat moet worden geacht de arbeid te verrichten, welke hij laatstelijk vóór het intreden van zijn arbeidsongeschiktheid wegens ziekte, ter zake waarvan hij ziekgeld ontvangt, verrichtte, en het op aanwijzing van de geneeskundige die voor de controle van verzekerden is aangewezen, in het belang van de zieke werknemer moet worden geacht, dat hij hem passende arbeid verricht, kan het bepaalde in de eerste twee leden door het bestuur van de bedrijfsvereniging onderscheidenlijk van de afdelingskas overeenkomstig worden toegepast, zo de betrokken werknemer door een werkgever in de gelegenheid wordt gesteld bedoelde arbeid te verrichten.

5. Alvorens het bestuur van de bedrijfsvereniging onderscheidenlijk van de afdelingskas een beslissing neemt krachtens de vorige leden, vraagt het advies van de Gemeenschappelijke Medische Dienst bedoeld in hoofdstuk II, § 2a van de Organisatiewet Sociale Verzekering (Stb. 1952, 344).

6. Onze Minister kan, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, regelen stellen ingevolge welke in bij die regelen aan te wijzen categorieën van gevallen het vorige lid buiten toepassing blijft.

7. De rechter is bevoegd te beoordelen of de wijze waarop van de in de vorige leden bedoelde bevoegdheden gebruik is gemaakt, in overeenstemming is met de redelijkheid.

8. Het bestuur van de bedrijfsvereniging onderscheidenlijk van de afdelingskas kan de in het vierde lid bedoelde werknemer verplichten zich te doen inschrijven bij het orgaan der openbare arbeidsbemiddeling.

Artikel 31

1. De verzekerde, die gedurende de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte loon, inkomsten uit arbeid anders dan in dienstbetrekking of ouderdomspensioen ontvangt, is verplicht hiervan vóór de uitkering van ziekgeld op door de bedrijfsvereniging in haar reglement te bepalen wijze mededeling te doen.

2. De verzekerde ontvangt aan ziekgeld niet meer dan het bedrag waarmede zijn dagloon het bedrag van het door hem ontvangen loon overtreft.

3. Voor de toepassing van het tweede lid worden onder loon mede verstaan inkomsten uit arbeid anders dan in dienstbetrekking, met dien verstande, dat deze inkomsten buiten aanmerking blijven, indien en voor zover deze ook reeds onmiddellijk voorafgaande aan de dag met ingang waarvan het ziekgeld werd toegekend, werden verworven.

4. Indien de verzekerde gedurende de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte tevens recht heeft op ouderdomspensioen, wordt het ziekgeld slechts uitbetaald, voor zover dit het ouderdomspensioen overtreft. Het bepaalde in de vorige volzin vindt geen toepassing ten aanzien van het tijdvak, waarin de verzekerde naar verwachting, ware hij niet arbeidsongeschikt geworden, naast het ouderdomspensioen loon zou hebben ontvangen uit de dienstbetrekking, waarin hij laatstelijk voor het intreden van zijn ongeschiktheid tot werken werkzaam was.

5. Onze Minister bepaalt, de Sociale Verzekeringsraad gehoord, wat voor de toepassing van het eerste en het vierde lid onder ouderdomspensioen wordt verstaan.

6. Onze Minister kan, de Sociale Verzekeringsraad gehoord, met betrekking tot het bepaalde in dit artikel nadere en zo nodig afwijkende regelen stellen.

Artikel 32

1. Indien de verzekerde ter zake van de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte zowel recht heeft op toekenning van ziekgeld krachtens deze wet als op heropening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering in verband met het bepaalde in artikel 37 van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, dan wel in artikel 47 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, wordt het ziekgeld slechts uitbetaald voor zover het:

a. de arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet overtreft indien uitsluitend artikel 37 van die wet van toepassing is en

b. de arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering overtreft, indien zowel artikel 37 van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet als artikel 47 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering van toepassing zijn, dan wel uitsluitend laatstgenoemd artikel van toepassing is.

2. Indien de verzekerde ter zake van de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte zowel recht heeft op toekenning van ziekgeld krachtens deze wet als op herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering in verband met het bepaalde in de artikelen 28 en 29 van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet of de artikelen 38 en 39 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt het ziekgeld slechts uitbetaald voor zover het:

a. het bedrag, waarmee de arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet in verband met die herziening is verhoogd, overtreft, indien uitsluitend artikel 28 of 29 van die wet van toepassing is en

b. het bedrag, waarmee de arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering in verband met die herziening is verhoogd, overtreft, indien zowel artikel 28 of 29 van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, als artikel 38 of 39 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering van toepassing zijn, dan wel uitsluitend artikel 38 of 39 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering van toepassing is.

3. De bedrijfsvereniging is bevoegd in bijzondere gevallen van het ziekgeld een hoger bedrag uit te betalen, dan in de vorige leden is bepaald.

4. Onze Minister kan met betrekking tot gevallen van samenloop van ziekgeld met arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet of de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering regelen stellen. Bij deze regelen kan worden afgeweken van het bepaalde in de vorige leden.

Artikel 33

1. De bedrijfsvereniging is bevoegd hetgeen op grond van deze wet onverschuldigd is betaald, geheel of gedeeltelijk terug te vorderen of in mindering te brengen op een later te betalen ziekengeld op grond van deze wet, op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet of de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, op een uitkering op grond van de Werkloosheidswet, of op een toeslag op grond van de Toeslagenwet:

a. gedurende vijf jaren na de dag van de betaalbaarstelling, indien zij door toedoen van de verzekerde onverschuldigd heeft betaald;

b. gedurende twee jaren na de dag van de betaalbaarstelling in de overige gevallen waarin het de verzekerde redelijkerwijs duidelijk kon zijn, dat de bedrijfsvereniging onverschuldigd betaalde.

2. Indien de verzekerde ziekengeld, een arbeidsongeschiktheidsuitkering, een werkloosheidsuitkering, of een toeslag ontvangt van een andere bedrijfsvereniging dan de bedrijfsvereniging die onverschuldigd heeft betaald, is die andere bedrijfsvereniging bevoegd, zonder machtiging van de verzekerde, de bedragen die teruggevorderd kunnen worden of in mindering kunnen worden gebracht, te betalen aan de bedrijfsvereniging die onverschuldigd heeft betaald.

3. Indien de bedrijfsvereniging gebruik maakt van haar bevoegdheid, bedoeld in dit artikel, stelt zij de verzekerde daarvan onverwijld schriftelijk in kennis.

Artikel 33a

1. Indien een verzekerde recht op ziekengeld heeft over een periode, waarover een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of bijstand in de algemeen noodzakelijke kosten van bestaan krachtens de Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) is verleend, is de bedrijfsvereniging bevoegd het ziekengeld over die periode tot ten hoogste het bedrag van die verleende uitkering of bijstand, zonder machtiging van de verzekerde, te betalen aan het betrokken gemeentebestuur.

2. In het geval, bedoeld in het eerste lid, vergoedt de bedrijfsvereniging aan het gemeentebestuur tevens het bedrag aan premies op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, de Algemene Kinderbijslagwet (Stb. 1980, 1) en de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Stb. 1967, 655) dat ten laste is gekomen van het gemeentebestuur dat die uitkering of bijstand verleende.

3. De bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, ontbreekt voor zover bij de verlening van bijstand met de uitkering rekening is gehouden.

4. Indien de bedrijfsvereniging gebruik maakt van haar bevoegdheid, bedoeld in dit artikel, stelt zij de verzekerde daarvan onverwijld schriftelijk in kennis.

Artikel 34

Indien na uitbetaling van ziekengeld blijkt, dat ter zake van de ongeschiktheid, op grond waarvan die uitbetaling plaatsvond, over hetzelfde tijdvak of een gedeelte daarvan aanspraak bestaat op een arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet of de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering of een verhoging van die uitkering in verband met het bepaalde in artikel 6 of 27 van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet of artikel 19 of 37 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, of een zodanige uitkering of een verhoging reeds is uitbetaald na toepassing van het bepaalde in een van die artikelen dan wel indien in verband met het bepaalde bij of krachtens artikel 32 ten onrechte of te veel ziekengeld is uitbetaald, kan het ten

onrechte of te veel uitbetaalde ziekengeld worden teruggevorderd of in mindering worden gebracht op de alsnog uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering of arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, doch ten hoogste tot het bedrag van die uitkering of die uitkeringen of de verhoging van die uitkering of uitkeringen, waarop betrokkene, ter zake van diezelfde ongeschiktheid en over hetzelfde tijdvak, aanspraak kan maken.

Artikel 35

1. Na het overlijden van degene, aan wie ziekengeld is toegekend, wordt het ziekengeld, voor zover niet reeds uitbetaald, tot en met de laatste dag der tweede maand, volgende op die, waarin het overlijden plaatsvond, uitbetaald – voor zover mogelijk een bedrag ineens –

a. aan de langstlevende der echtgenoten indien de overledene niet duurzaam van de andere echtgenoot gescheiden leefde;

b. bij ontstentenis van de onder a bedoelde persoon aan de minderjarige wettige of natuurlijke kinderen;

c. bij ontstentenis van de onder a en b bedoelde personen aan degenen ten aanzien van wie de overledene grotendeels in de kosten van het bestaan voorzag en met wie hij in gezinsverband leefde.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden mede als echtgenoot aangemerkt niet gehuwde personen van verschillend of gelijk geslacht, die duurzaam een gezamenlijke huishouding voeren, tenzij het betreft personen tussen wie bloedverwantschap in de eerste of tweede graad bestaat.

3. Van een gezamenlijke huishouding als bedoeld in het tweede lid, kan slechts sprake zijn indien twee ongehuwde personen gezamenlijk voorzien in huisvesting en bovendien beiden een bijdrage leveren in de kosten van de huishouding dan wel op andere wijze in elkaars verzorging voorzien.

4. Onze Minister kan nadere regels stellen voor de toepassing van het derde lid.

5. Met degene aan wie ziekengeld is toegekend, wordt voor de toepassing van het eerste lid gelijkgesteld degene, wiens overlijden heeft plaatsgevonden in de maand waarin hij de leeftijd van 65 jaar zou hebben bereikt doch vóór het bereiken van deze leeftijd, en aan wie uitsluitend ingevolge artikel 29, tweede lid, tweede volzin, over de dag van overlijden geen ziekengeld is uitgekeerd. Het ziekengeld wordt alsdan uitbetaald met ingang van de dag na het overlijden.

6. Bij de toepassing van het eerste tot en met het vijfde lid wordt het ziekengeld met ingang van de dag na het overlijden vastgesteld op het dagloon.

7. Indien er geen rechthebbenden zijn als bedoeld in het eerste lid wordt het ziekengeld, voorzover niet reeds uitbetaald, na het overlijden van degene aan wie het is toegekend anders dan op grond van het vijfde lid tot en met de laatste dag der maand, waarin het overlijden plaatsvond, uitbetaald aan de persoon of de personen, die daarvoor naar het oordeel van het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt onderscheidenlijk komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas heeft onderscheidenlijk hebben ingediend.

8. Bij de toepassing van het vijfde en het zevende lid blijft het bepaalde omtrent de uitkeringsduur in het tweede lid van artikel 29 buiten toepassing.

Artikel 36

In de gevallen, waarin op de dag van het overlijden van de verzekerde of van degene, die verzekerd is geweest, hetzij in verband met het bepaalde in artikel 29, derde lid, eerste volzin, hetzij omdat aan het overlijden geen periode van arbeidsongeschiktheid voorafging, nog geen

ziekengeld is toegekend, dient de uitbetaling als bedoeld bij artikel 35, eerste lid, plaats te vinden, alsof hem met ingang van de dag na het overlijden ziekengeld is toegekend.

Artikel 37

1. Het bestuur der bedrijfsvereniging is bevoegd hen, die aanspraak maken op ziekengeld, op te roepen en te ondervragen op plaats, dag en uur, door dat bestuur te bepalen.
2. Opgeroepen en, indien hun toestand geleide nodig maakt, mede hun geleiders, worden reiskosten, verblijfkosten en tijdverlies vergoed in de gevallen en volgens regels, door Onze Minister vast te stellen.

Artikel 38

1. De verzekerde is in geval van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid verplicht te zorgen dat daarvan zo spoedig mogelijk, in elk geval binnen 24 uur of binnen een zodanige kortere termijn als door het orgaan met de uitvoering belast in zijn reglement is bepaald, na het intreden der ongeschiktheid mededeling („ziekmelding») wordt gedaan aan vorenbedoeld orgaan dan wel, indien dat orgaan de werkgever heeft verplicht tot het aangeven van ziektegevallen, aan de werkgever.
2. In het geval, waarin ingevolge het bepaalde bij of krachtens artikel 58 de werkgever verplicht is tot aangifte van een bedrijfsongeval of beroepsziekte bij de bedrijfsvereniging, wordt de in het eerste lid bedoelde ziekmelding, voor zover nodig in afwijking van het in dat lid bepaalde, door de werkgever gedaan.

Artikel 39

Het bestuur van de bedrijfsvereniging is bevoegd controlevoorschriften vast te stellen. Deze voorschriften behoeven de goedkeuring van de Sociale Verzekeringsraad en mogen niet verder gaan dan strikt noodzakelijk is voor een juiste uitvoering van deze wet.

Artikel 40

1. Indien degene, aan wie ziekengeld is toegekend, in een inrichting ter verpleging van geesteszieken of van zwakzinnigen is opgenomen of, niet opgenomen zijnde in een zodanige inrichting, op grond van geestelijke gestoordheid niet in staat is kwijting te verlenen voor de uitbetaling van het ziekengeld is het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas bevoegd het ziekengeld uit te betalen aan een door hem aan te wijzen persoon of instelling. In andere door Onze Minister aan te wijzen bijzondere gevallen is het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas eveneens bevoegd het ziekengeld in plaats van aan degene, aan wie het ziekengeld is toegekend, zonder diens machtiging uit te betalen aan een door hem aan te wijzen persoon of instelling.
2. Indien degene, aan wie ziekengeld is toegekend, ingevolge het bepaalde bij of krachtens de artikelen 6, tweede lid, 11 en 12 van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten een bijdrage verschuldigd is in de kosten van een verstrekking als bedoeld in de artikelen 6 en 11 van die wet of een vergoeding als bedoeld in de artikelen 11 en 12 van die wet, is het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas bevoegd het ziekengeld tot ten hoogste het bedrag van die bijdrage in plaats van aan degene, aan wie het ziekengeld is toegekend, zonder diens machtiging uit te betalen aan de Ziekenfondsraad.
3. Indien het bepaalde in het vorige lid toepassing vindt, heeft de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid betrekking op het gedeelte van het ziekengeld, dat niet aan het in het tweede lid bedoelde orgaan wordt uitbetaald.

Artikel 41

Indien in verband met het bepaalde in artikel 40, eerste lid, het ziekengeld aan een instelling werd uitbetaald, is het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas bevoegd het ziekengeld na het overlijden van degene, aan wie het ziekengeld is toegekend, tot en met de laatste dag der maand, waarin het overlijden plaatsvond, aan die instelling uit te betalen, indien voor die uitbetaling naar het oordeel van dat bestuur geen persoon of personen als bedoeld in artikel 35, in aanmerking komt onderscheidenlijk komen.

Artikel 42

1. Aan de verzekerde wordt geen ziekengeld uitbetaald over de tijd gedurende welke hij is opgenomen in een gevangenis, rijkswerkinrichting of rijksinrichting voor kindbescherming, dan wel op grond van artikel 27 van de Beginselenwet voor de kindbescherming (Stb. 1961, 403) is toevertrouwd aan een instelling als bedoeld in artikel 3 van die wet.

2. De bedrijfsvereniging is bevoegd het ziekengeld, hetwelk op grond van het bepaalde in het vorige lid niet aan de werknemer wordt uitbetaald, geheel of gedeeltelijk uit te keren aan de personen, wier kostwinner hij is.

3. De bedrijfsvereniging kan, voor zover zij van haar bevoegdheid, bedoeld in het vorige lid, geen gebruik heeft gemaakt, hem, die uit de gevangenis, rijkswerkinrichting of rijksinrichting voor kindbescherming is ontslagen, of die niet meer is toevertrouwd aan een instelling, bedoeld in het eerste lid, alsnog in het genot stellen van het in dat lid bedoelde ziekengeld of dit te zijnen behoeve doen aanwenden.

Artikel 43

De verzekerde, aan wie een vrijstelling als bedoeld in artikel 17 der Coördinatiewet Sociale Verzekering is verleend, komt geen ziekengeld toe.

Artikel 44

Het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas is bevoegd de uitkering van ziekengeld geheel of ten dele te weigeren:

a. 1°. indien de ongeschiktheid tot werken bestond op het tijdstip, dat de verzekering een aanvang nam;

2°. indien de ongeschiktheid tot werken binnen een half jaar na het tijdstip, dat de verzekering een aanvang nam, is ingetreden, terwijl de gezondheidstoestand van de betrokkene ten tijde van de aanvang van zijn verzekering het intreden van ongeschiktheid tot werken binnen een half jaar kennelijk moest doen verwachten;

b. bij zwangerschap ontstaan vóór, of bevalling binnen zes maanden na de dag, waarop de verzekering een aanvang nam; het in de voorgaande zinsnede bepaalde vindt geen toepassing, indien in de periode van zwangerschap, voor zover deze op de dag, waarop de verklaring, bedoeld in artikel 29, zevende lid, is opgemaakt, is verstreken, de verzekering, vroegere verzekeringen van de verzekerde inbegrepen, niet gedurende meer dan 60 dagen is onderbroken geweest; eveneens vindt het in de eerste zinsnede bepaalde geen toepassing bij bevalling, indien hetzij de uitkering, bedoeld in artikel 29, zevende lid, is toegekend, hetzij de verzekering, vroegere verzekeringen van de verzekerde inbegrepen, in het tijdvak van veertig achtereenvolgende weken, onmiddellijk voorafgaande aan de dag der bevalling, niet gedurende meer dan 60 dagen is onderbroken geweest;

c. indien de verzekerde niet binnen redelijke termijn geneeskundige hulp inroept en niet zich gedurende het gehele verloop der ziekte onder

behandeling blijft stellen of indien hij de voorschriften van de behandelende geneesheer niet opvolgt;

d. indien de verzekerde gedurende de ongeschiktheid tot werken zich schuldig maakt aan gedragingen, waardoor zijn genezing wordt belemmerd;

e. indien de verzekerde zonder deugdelijke grond nalaat gevolg te geven aan een verzoek, ingevolge deze wet gedaan door het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas om te verschijnen of inlichtingen te verstrekken, of indien het geneeskundig onderzoek door een door het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas aangewezen geneeskundige, door toedoen van de verzekerde niet kan plaatshebben;

f. indien de verzekerde het voorschrift, gegeven in artikel 38 niet opgevolgd heeft. In dat geval mag ziekgeld geweigerd worden over de dagen, voorafgaande aan de tweede dag na die van de ontvangst der ziekmelding. Bij de bepaling van de laatste twee dagen van het tijdvak, waarover de uitkering van ziekgeld mag worden geweigerd, blijven de zaterdag en de zondag buiten beschouwing;

g. indien de verzekerde de hem op grond van artikel 30, vijfde lid, opgelegde verplichting niet nakomt of zich niet houdt aan de controlevoorschriften als bedoeld in artikel 39;

h. indien met betrekking tot de ongeschiktheid tot werken bij de uitvoering van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet onderscheidenlijk van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid bedoeld in de artikelen 16 of 19, onder a of b, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, onderscheidenlijk in de artikelen 25 of 28, onder a of b, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering;

i. indien de verzekerde zijn ongeschiktheid tot werken opzettelijk heeft veroorzaakt.

2. Het bepaalde in het eerste lid, onder a, sub 2°, blijft buiten toepassing ten aanzien van degene, die onmiddellijk voorafgaande aan het tijdstip, dat de verzekering een aanvang nam, in verband met het bepaalde in artikel 6, eerste lid, onder a of b niet verzekerd was.

3. Onze Minister kan met betrekking tot de bij dit artikel aan de bedrijfsvereniging gegeven bevoegdheid nadere regelen stellen.

Artikel 45

De rechter is bevoegd te beoordelen of de wijze waarop van de in artikel 44 bedoelde bevoegdheid gebruik is gemaakt, in overeenstemming is met de redelijkheid.

Artikel 46

1. Degene, die:

a. gedurende twee maanden onafgebroken op alle dagen verzekerd is geweest of

b. in de loop van de twee maanden, voorafgaande aan het einde van zijn verzekering, op ten minste 16 dagen verzekerd is geweest, heeft indien hij in het onder a bedoelde geval binnen een maand na het einde van die twee maanden en in het onder b bedoelde geval binnen 8 dagen na het einde van zijn verzekering ongeschikt tot werken wordt, tegenover de bedrijfsvereniging, waarbij hij laatstelijk verzekerd was, aanspraak op ziekgeld alsof hij verzekerd was gebleven.

2. Voor de toepassing van het in het vorige lid, onder a, bepaalde, wordt de daargenoemde termijn van twee maanden geacht niet te zijn onderbroken, indien de betrokkene gedurende niet meer dan zeven dagen niet verzekerd is geweest. Voor de toepassing van het bepaalde in dit en het vorige lid wordt arbeid, in een aaneengesloten nachtdienst op twee dagen verricht, gerekend als arbeid op een dag.

3. Voor de vaststelling van het bedrag van het ziekengeld wordt de ongeschiktheid tot werken geacht te zijn ingetreden in de kalenderweek, waarin de verzekering is geëindigd.

4. De in het eerste lid bedoelde aanspraak komt niet toe aan:

a. degene, die in verband met het bepaalde in artikel 6, eerste lid, onder a, b of d niet verzekerd is;

b. degene, die ingevolge de wetgeving van een andere Mogendheid aanspraak heeft op uitkering bij ziekte.

5. De in het eerste lid bedoelde aanspraak komt mede toe, voor zover het betreft de toepassing van het zevende en achtste lid van artikel 29, aan de vrouw, wier bevalling waarschijnlijk is, onderscheidenlijk wier bevalling plaatsvindt binnen een tijdsverloop van tien weken na het einde van haar verplichte verzekering.

6. Voor de toepassing van dit artikel is ongeschikt tot werken degene, die ongeschikt is tot het verrichten van de arbeid, waarmee hij in zijn onderhoud placht te voorzien.

Artikel 47

Het ziekengeld wordt uiterlijk in de kalenderweek, volgende op die, waarover het is verschuldigd, uitgekeerd.

Artikel 48

Voor zover betreft het in ontvangst nemen van een uitkering ingevolge deze wet en het verlenen van kwijting voor de betaling daarvan, wordt een minderjarige met een meerderjarige gelijkgesteld. Indien de wettelijke vertegenwoordiger zich tegen betaling aan de minderjarige schriftelijk verzet bij het bestuur der betrokken bedrijfsvereniging, geschiedt de uitbetaling aan de wettelijke vertegenwoordiger.

Artikel 49

(Vervallen)

Artikel 50

1. Het ziekengeld is:

a. onvervreemdbaar;

b. niet vatbaar voor verpanding of belening;

c. behoudens voor zover dit dient tot verhaal van levensonderhoud, waartoe de verzekerde volgens de wet is gehouden, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag.

2. Volmacht tot ontvangst van het ziekengeld, onder welke vorm of benaming ook verleend, is steeds herroepelijk.

3. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel, is nietig.

Artikel 51

Het Rijk is tegenover de verzekerden, die recht hebben op ziekengeld, zonder enig voorbehoud voor de uitkering daarvan aansprakelijk.

Artikel 52

Bij de vaststelling van de schadevergoeding, waarop de verzekerde naar burgerlijk recht aanspraak kan maken ter zake van zijn ongeschiktheid tot werken wegens ziekte, houdt de rechter rekening met de aanspraken, die hij krachtens deze wet heeft.

Artikel 52a

De bedrijfsvereniging heeft voor de krachtens deze wet gemaakte kosten verhaal op degene, die in verband met het veroorzaken van ongeschiktheid tot werken jegens de verzekerde naar burgerlijk recht tot schadevergoeding is verplicht, doch ten hoogste tot het bedrag, waarvoor deze bij het ontbreken van de aanspraken krachtens deze wet naar burgerlijk recht aansprakelijk zou zijn, verminderd met een bedrag, gelijk aan dat van de schadevergoeding tot betaling waarvan de aansprakelijke persoon jegens de verzekerde naar burgerlijk recht is gehouden.

Artikel 52b

1. Het bepaalde in het vorige artikel geldt ten aanzien van de naar burgerlijk recht tot schadevergoeding verplichte werkgever van de verzekerde, onderscheidenlijk ten aanzien van de naar burgerlijk recht tot schadevergoeding verplichte verzekerde, die in dienstbetrekking staat tot dezelfde werkgever als de verzekerde jegens wie naar burgerlijk recht verplichting tot schadevergoeding bestaat, slechts indien de ongeschiktheid tot werken is te wijten aan opzet of bewuste roekeloosheid van die werkgever onderscheidenlijk verzekerde.

2. Voor de toepassing van het vorige lid wordt mede als werkgever beschouwd degene, die krachtens het bepaalde bij het eerste lid van artikel 16a der Coördinatiewet Sociale Verzekering mede als werkgever wordt beschouwd, ongeacht de bij het tweede lid van dat artikel bedoelde uitzonderingen.

HOOFDSTUK III. VAN DE BEDRIJFSVERENIGINGEN

Artikel 53

1. In de uitvoering van de in deze wet geregelde verzekering wordt voorzien door bedrijfsverenigingen.

2. Onder bedrijfsverenigingen wordt in deze wet verstaan een bedrijfsvereniging als bedoeld in Hoofdstuk II van de Organisatiewet Sociale Verzekering.

3. Onder afdelingskas wordt in deze wet verstaan een afdelingskas bedoeld in § 2 van Hoofdstuk II van de Organisatiewet Sociale Verzekering.

Artikel 54

De bedrijfsvereniging is verplicht een reglement voor de ziekteverzekering («ziekengeldreglement») samen te stellen, dat evenals een latere wijziging daarvan aan de goedkeuring van Onze Minister is onderworpen.

Artikel 55

1. De werknemer is, behoudens het bepaalde in de volgende leden, verzekerd bij de bedrijfsvereniging, waarbij zijn werkgever is aangesloten.

2. Degene, die als werknemer wordt beschouwd ingevolge artikel 7, onder:

a en b: is verzekerd bij de bedrijfsvereniging, welke beslist over de toekenning van de aldaar bedoelde uitkering;

d: is verzekerd bij de door Onze Minister aan te wijzen bedrijfsvereniging.

3. Degene, die als werknemer wordt beschouwd ingevolge artikel 8, is verzekerd bij de bedrijfsvereniging, welke beslist over de toekenning van de aldaar bedoelde uitkering.

4. Indien de werkgever bij meer dan één bedrijfsvereniging is aangesloten, is de werknemer verzekerd bij de bedrijfsvereniging, welke haar

werking uitstrekt over het onderdeel van het bedrijfs- en beroepsleven, waartoe zijn werkzaamheden uitsluitend of in hoofdzaak behoren.

5. Voor de toepassing van deze wet gelden aaneensluitende verzekeringen bij verschillende bedrijfsverenigingen als één verzekering.

Artikel 56

1. Bij overgang van een werkgever van de ene bedrijfsvereniging naar een andere blijven ziekingelduitkeringen, verschuldigd ter zake van ongeschiktheid tot werken van werknemers van die werkgever, ontstaan voor de dag van diens overgang, voor rekening van de bedrijfsvereniging, welke het risico van hun verzekering droeg op de dag, waarop de ongeschiktheid tot werken is ontstaan.

2. De ziekingelduitkeringen, ingevolge artikel 46 verschuldigd ter zake van ongeschiktheid tot werken van gewezen werknemers van vorenbedoelde werkgever, ontstaan na de dag van diens overgang, komen voor rekening van de bedrijfsvereniging, waarbij deze werknemers laatstelijk verzekerd waren.

Artikel 57

1. De bedrijfsvereniging is bevoegd, onder goedkeuring van Onze Minister, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, te bepalen, dat aan bij haar verzekerde werknemers hogere uitkeringen zullen worden gedaan dan deze wet vaststelt of over langere duur dan deze bepaalt of behalve het bij deze wet bepaalde ziekingeld andere uitkeringen zullen worden gedaan. Zodanige bepalingen worden in de Nederlandse Staatscourant openbaar gemaakt.

2. De bepalingen van deze wet en de ter uitvoering van die bepalingen genomen besluiten zijn, voor zover bij de krachtens het eerste lid te stellen regelen niet anders is bepaald en met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert, van overeenkomstige toepassing op de uit het bepaalde in het eerste lid voortvloeiende uitkeringen. In de in de vorige volzin bedoelde regelen mag van het bepaalde in artikel 8 van deze wet niet worden afgeweken.

Artikel 58

1. Onze Minister kan, ter bevordering van de veiligheid van de arbeid van verzekerden alsmede van de gezondheid van verzekerden bij de arbeid, regelen stellen inzake het door de werkgever vastleggen van gegevens en het verstrekken van inlichtingen door de werkgever aan de bedrijfsvereniging en door de bedrijfsvereniging aan een bij die regelen aan te wijzen instelling omtrent bedrijfsongevallen en beroepsziekten.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt de persoon, die niet verzekerd is, uitsluitend omdat bij de 65-jarige leeftijd heeft bereikt, met een verzekerde gelijkgesteld.

Artikel 59

(Vervallen)

Artikel 60

1. De premie wordt vastgesteld in honderdsten van het loon, dat in het tijdvak, waarover de betaling loopt, door de verzekerde is genoten.

2. Van de premie is de helft door de verzekerde verschuldigd tot ten hoogste één ten honderd van zijn voor premieberekening in aanmerking komend loon en het overblijvende door de werkgever, behoudens dat de premie geheel door de werkgever is verschuldigd ten aanzien van een

verzekerde, wiens loon geheel bestaat in verstrekkingen in natura, met of zonder huisvesting en onderricht.

3. In bijzondere gevallen is evenwel Onze Minister bevoegd de werkgever toe te staan op het loon van de werknemer een groter aandeel in de premie in te houden dan ingevolge het tweede lid van dit artikel geoorloofd is. Bij de vorenbedoelde vergunning wordt het aandeel in de premie, dat op het loon van de werknemer mag worden ingehouden, aangegeven.

4. De werkgever is gehouden zowel de door de verzekerde als de door hemzelf verschuldigde premie te betalen. De werkgever mag op het loon van de verzekerde inhouden het door deze verschuldigde deel der premie over de tijd, waarover dat loon betaald wordt. Indien de verschuldigde premie na de loonuitbetaling met terugwerkende kracht wordt verhoogd, of indien een voorschotpremie wordt gevorderd, mag bij de definitieve vaststelling van de kosten niets van een eventueel door de werkgever bij te betalen bedrag of bijbetaald bedrag op de werknemer worden verhaald.

Artikel 61

1. De premie over een uitkering op grond van deze wet, de Werkloosheidswet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en een toeslag ingevolge de Toeslagenwet wordt bij algemene maatregel van bestuur vastgesteld op een percentage dat een gemiddelde is van de voor alle bedrijfstakken geldende premie.

2. Het gemiddelde percentage wordt niet toegepast ingeval de bedrijfsvereniging de uitkering, vermeerderd met de daarover door de werkgever verschuldigde premies, betaalt aan de werkgever, bedoeld in artikel 9, 10 of 12, tweede lid, van deze wet en van de Werkloosheidswet en in artikel 8, 9 of 11, tweede lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, onafhankelijk van het voortbestaan van de dienstbetrekking met die werkgever.

Artikel 62

(Vervallen)

Artikel 63

1. Uit de middelen, opgebracht door de aangesloten werkgevers, met uitzondering van de werkgevers aan wier onderneming een afdelingskas is verbonden en de werkgevers die het risico van de in deze wet geregelde verzekering zelf dragen, vormt de bedrijfsvereniging een reserve.

2. De reserve dient aan het einde van elk boekjaar ten minste een omvang te hebben van een derde deel van de gemiddeld per boekjaar over de drie voorafgaande boekjaren verstrekte uitkeringen. Uitkeringen, welke uitsluitend voor rekening komen van een afdelingskas, of van een krachtens de statuten der bedrijfsvereniging met een afdelingskas gelijkgestelde werkgever, blijven voor het bepalen van de omvang van de reserve buiten aanmerking. De Sociale Verzekeringsraad kan voorschriften geven omtrent de belegging van de middelen der reserve, alsmede omtrent de wijze van waardering der beleggingen.

3. De bedrijfsvereniging is bevoegd, indien haar middelen over enig boekjaar niet toereikend zijn om de uitgaven over dat jaar te dekken, een bedrag ter grootte van het tekort aan de reserve te onttrekken.

4. Indien de reserve op het einde van enig boekjaar minder bedraagt dan het in het tweede lid bedoelde minimum, vindt in het daarop volgende boekjaar aanvulling tot dat minimum plaats. Indien de resultaten over laatstbedoeld boekjaar niet toereikend zijn om de reserve tot het minimum aan te vullen, vindt verdere aanvulling plaats in het tweede boekjaar – of, indien de resultaten ook dan ontoereikend zijn, uiterlijk in het derde boekjaar – volgende op het jaar, waarin de reserve voor het eerst beneden het minimum daalde.

5. Indien de reserve binnen het in het vorige lid bedoelde tijdsverloop van drie jaren niet opnieuw het minimum, als bedoeld in het tweede lid, heeft bereikt, geeft de Sociale Verzekeringsraad een aanwijzing omtrent de maatregelen, die moeten worden genomen, teneinde de reserve alsnog binnen de kortst mogelijke termijn tot het minimum aan te vullen.

6. Een aanwijzing, als bedoeld in het vorige lid, kan binnen het tijdsverloop van de daarin bedoelde drie jaren gegeven worden, indien de reserve is gedaald tot minder dan de helft van het in het tweede lid bedoelde minimum dan wel indien bijzondere omstandigheden zulks naar het oordeel van de Sociale Verzekeringsraad wenselijk maken.

7. Indien een bedrijfsvereniging bij haar aangesloten werkgevers in groepen heeft ingedeeld en verder is bepaald, dat de reserve in even zovele onderdelen wordt gesplitst, en dat, onverlet de aansprakelijkheid van de bedrijfsvereniging, elk onderdeel ten behoeve van de betrokken groep wordt aangewend, is het bepaalde in de voorgaande leden met betrekking tot deze onderdelen van de reserve van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK IV. VAN DE VRIJWILLIGE VERZEKERING BIJ DE BEDRIJFSVERENIGING

Artikel 64

1. De bedrijfsverenigingen zijn verplicht overeenkomstig het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde tot de vrijwillige verzekering toe te laten, mits hij de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt en hier te lande woont:

a. degene, wiens verplichte verzekering is geëindigd en te wiens aanzien op grond van gebleken omstandigheden redelijkerwijze valt aan te nemen, dat onderbreking van die verplichte verzekering van korte duur zal zijn, dan wel dat het zijn bedoeling is bij geboden gelegenheid opnieuw een dienstbetrekking aan te gaan;

b. degene, die, terwijl hij hier te lande woonde, in het buitenland verplicht verzekerd was tegen geldelijke gevolgen van ziekte, mits:

1°. hij niet meer in het buitenland verzekerd is, omdat hij niet langer werkzaamheden verricht in het buitenland;

2°. op grond van gebleken omstandigheden redelijkerwijze valt aan te nemen, dat het zijn bedoeling is bij geboden gelegenheid opnieuw een dienstbetrekking aan te gaan;

c. degene, wiens verplichte verzekering is geëindigd en die als zelfstandige een bedrijf of beroep uitoefent of gaat uitoefenen, indien gedurende de drie jaren, onmiddellijk voorafgaande aan het einde van zijn verplichte verzekering, onafgebroken, al dan niet hier te lande, ingevolge het bepaalde bij of krachtens een wettelijke regeling een voorziening tegen geldelijke gevolgen van ziekte op hem van toepassing is geweest;

d. degene wiens dienstbetrekking ertoe strekt, dat slechts een gedeelte van een normale werkweek arbeid wordt verricht – niet uitsluitend als gevolg van een voor betrokkene geldende werktijdregeling, krachtens welke een normale werkweek van gemiddeld minder dan zes dagen van toepassing is – en die uit hoofde van die dienstbetrekking verplicht verzekerd is, indien gedurende de drie jaren, onmiddellijk voorafgaande aan de dag van aanvang van zijn vrijwillige verzekering, onafgebroken, al dan niet hier te lande, ingevolge het bepaalde bij of krachtens een wettelijke regeling een voorziening tegen geldelijke gevolgen van ziekte op hem van toepassing is geweest;

e. degene, wiens arbeidsverhouding op grond van artikel 6, eerste lid, onderdeel c, niet als dienstbetrekking wordt beschouwd;

f. degene, aan wie een arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering is toegekend, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 45%;

g. degene, wiens arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45%, wegens afnemende arbeidsongeschiktheid is herzien naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 45%;

h. degene, wiens arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45%, is ingetrokken.

2. De in het eerste lid bedoelde verplichting bestaat eveneens ten aanzien van de persoon, jonger dan 65 jaar:

a. wiens verplichte verzekering is geëindigd, die buiten Nederland woont en aldaar een dienstbetrekking vervult en wiens werkgever binnen Nederland woont of gevestigd is; of

b. die Nederlander is en die werkzaamheden verricht of gaat verrichten in een ontwikkelingsland.

3. De bedrijfsverenigingen zijn bevoegd ook andere personen tot de vrijwillige verzekering toe te laten. Een verzekering, gesloten met toepassing van het bepaalde in de vorige volzin, wordt voor de toepassing van het eerste lid, onder c en d, niet beschouwd als een voorziening ingevolge het bepaalde bij of krachtens een wettelijke regeling.

4. Onze Minister en Onze Minister belast met de zorg voor ontwikkelingssamenwerking bepalen welk land als ontwikkelingsland wordt beschouwd.

Artikel 65

1. De in het eerste lid van het vorige artikel, onder c en d, genoemde termijn van drie jaren wordt geacht niet te zijn onderbroken:

a. indien de betrokkene gedurende niet meer dan zestig dagen niet verzekerd is geweest;

b. gedurende de wachttijd als bedoeld in de artikelen 19, 37 en 38 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering;

c. gedurende het tijdvak, waarover een arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering is genoten, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45%.

2. De in het eerste lid van het vorige artikel, onder c en d genoemde voorwaarde van een verzekeringsduur van drie jaren wordt geacht te zijn vervuld, indien de betrokkene in het genot is van een arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering.

Artikel 66

1. Het verzoek om toelating tot de vrijwillige verzekering dient te worden ingediend bij de bedrijfsvereniging:

a. door de in artikel 64, eerste lid, onderdeel a, b en c, en tweede lid, onderdeel a, bedoelde personen binnen een maand na het einde van hun verplichte verzekering;

b. door de in artikel 64, eerste lid, onderdeel f, g en h, bedoelde personen binnen een maand na de dagtekening van de beslissing, waarbij de arbeidsongeschiktheidsuitkering onderscheidenlijk werd toegekend, herzien of ingetrokken.

2. De in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde personen worden geacht een verzoek om toelating binnen een maand na de dagtekening van de beslissing te hebben gedaan, indien dit verzoek geschiedt binnen een maand na de dag, waarop zij redelijkerwijze hebben kunnen kennis nemen van die beslissing.

3. De bedrijfsvereniging is bevoegd te verklaren dat een verzoek om toelating tot de vrijwillige verzekering, ingediend na de daartoe op grond van deze wet of de daarop berustende bepalingen gestelde termijn,

geacht wordt tijdig te zijn ingekomen, indien de persoon die het verzoek heeft gedaan, redelijkerwijs niet geacht kan worden in verzuim te zijn geweest.

Artikel 67

Toelating tot de vrijwillige verzekering geschiedt ten aanzien van de persoon:

a. bedoeld in artikel 64, eerste lid, onderdeel a, door de bedrijfsvereniging die laatstelijk het risico voor de verplichte verzekering droeg;

b. bedoeld in artikel 64, eerste lid, onderdeel b, door de bedrijfsvereniging, waarbij de werkgever zou zijn aangesloten geweest indien de werkzaamheden, terzake waarvan de persoon die tot de vrijwillige verzekering wenst te worden toegelaten in het buitenland tegen geldelijke gevolgen van ziekte verzekerd was, in Nederland in dienstbetrekking waren verricht;

c. bedoeld in artikel 64, eerste lid, onderdeel c, door de bedrijfsvereniging, waarbij de persoon die tot de vrijwillige verzekering wenst te worden toegelaten als werkgever zou zijn aangesloten, indien voor het bedrijf of beroep, dat hij uitoefent of gaat uitoefenen, personeel in zijn dienst was;

d. bedoeld in artikel 64, eerste lid, onderdeel d, door de bedrijfsvereniging die het risico van de verplichte verzekering draagt;

e. bedoeld in artikel 64, eerste lid, onderdeel e, door de Bedrijfsvereniging voor Detailhandel, Ambachten en Huisvrouwen;

f. bedoeld in artikel 64, eerste lid, onderdeel f, g en h, door de bedrijfsvereniging die de beslissing met betrekking tot de arbeidsongeschiktheidsuitkering heeft genomen;

g. bedoeld in artikel 64, tweede lid, onderdeel a, door de bedrijfsvereniging, waarbij de werkgever van de persoon die tot de vrijwillige verzekering wenst te worden toegelaten, is of zou zijn aangesloten, indien hij in Nederland personeel in dienst heeft of zou hebben;

h. bedoeld in artikel 64, tweede lid, onderdeel b:

1°. die in het kader van ontwikkelingssamenwerking door een in Nederland gevestigde organisatie naar een ontwikkelingsland is of wordt uitgezonden, door de bedrijfsvereniging waarbij die organisatie is of zou zijn aangesloten, indien zij in Nederland personeel in dienst heeft of zou hebben;

2°. die, anders dan in het geval, bedoeld onder 1°, in dienstbetrekking staat tot een in Nederland wonende of gevestigde werkgever en naar een ontwikkelingsland is of wordt uitgezonden, door de bedrijfsvereniging waarbij die werkgever is of zou zijn aangesloten, indien hij in Nederland personeel in dienst heeft of zou hebben; en

3°. die niet onder 1° of 2° valt, door de Bedrijfsvereniging voor de Gezondheid, Geestelijke en Maatschappelijke Belangen.

Artikel 68

1. De premie voor de vrijwillige verzekering wordt geheven naar de maatstaf van het dagloon, dat overeenkomstig door de Sociale Verzekeringsraad te stellen regelen aan die verzekering ten grondslag ligt.

2. Het percentage van het dagloon, waarin de premie wordt vastgesteld, is, met betrekking tot de in het eerste en het tweede lid van artikel 64 bedoelde personen, gelijk aan het percentage van het loon, dat voor de betrokkenen als premie verschuldigd zou zijn, indien zij verplicht verzekerd waren.

Artikel 69

1. De vrijwillig verzekerde heeft recht op uitkering, indien hij wegens ziekte ongeschikt is tot het verrichten van hem passende arbeid. Behoudens

het bepaalde in het tweede lid, blijft het bepaalde in artikel 19, tweede lid, onder a, buiten toepassing.

2. Een vrouw, die bij het einde van haar verplichte verzekering zwanger was, heeft ter zake van die zwangerschap en de daaruit volgende bevalling aanspraak op de uitkering, voorzien bij artikel 29, zevende en achtste lid.

Artikel 70

De maximering van het netto-ziekengeld, bedoeld in artikel 29, eerste lid, is niet van toepassing op personen, die op grond van artikel 64, derde lid, tot de vrijwillige verzekering zijn toegelaten.

Artikel 71

1. Al hetgeen met betrekking tot de vrijwillige verzekering nog nader geregeld dient te worden, geschiedt door de Sociale Verzekeringsraad onder goedkeuring van Onze Minister.

2. In de op grond van het vorige lid door de Sociale Verzekeringsraad te stellen regelen kan worden bepaald, dat de bedrijfsverenigingen, onder goedkeuring van de Sociale Verzekeringsraad, omtrent de vrijwillige verzekering ten aanzien van in die regelen aan te geven onderwerpen nadere regelen kunnen stellen.

Artikel 72

Met betrekking tot het bepaalde bij of krachtens dit hoofdstuk zijn, met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert, de overige bepalingen van deze wet en de ter uitvoering van die bepalingen genomen besluiten, voor zoveel nodig, van overeenkomstige toepassing, voor zover daarvan in het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde niet is afgeweken.

Artikel 72a

(Vervallen)

DERDE AFDELING. VAN HET BEROEP

Artikel 73

1. Aan de belanghebbende wordt, desverlangd, schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze wet, welke:

- a. verband houdt met het recht op en de uitbetaling van ziekengeld;
- b. betrekking heeft op verschuldigde premie;
- c. betrekking heeft op de toelating tot de vrijwillige verzekering;
- d. betrekking heeft op het verhaal, bedoeld in artikel 30, derde lid.

2. Aan de belanghebbende wordt schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze wet, welke betrekking heeft op de hoofdelijke aansprakelijkstelling voor de premie als bedoeld in artikel 16a, artikel 16b en artikel 16c, eerste lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

3. Een kennisgeving, als in de vorige leden bedoeld, is gedagtekend, vermeldt de gronden waarop de beslissing berust, alsmede, behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 35, zevende lid, of ingevolge artikel 40, tweede lid, naam en adres van het college, waarbij ingevolge het bepaalde in artikel 75 beroep kan worden ingesteld en de termijn van beroep.

Artikel 73a

Tegen een beslissing, waarvan ingevolge het bepaalde in het vorige artikel schriftelijk kennis wordt gegeven, staat, behoudens indien het

betreft een beslissing ingevolge artikel 35, zevende lid, of ingevolge artikel 40, tweede lid, voor de belanghebbende beroep open.

Artikel 74

Indien de bestreden beslissing betrekking heeft op een geschil van geneeskundige aard omtrent het al dan niet bestaan of voortbestaan van de ongeschiktheid tot werken wordt het beroep ingesteld binnen 14 dagen na dagtekening van de mededeling van die beslissing.

Artikel 75

1. Over het beroep wordt geoordeeld door de raden van beroep en door de Centrale Raad van Beroep, bedoeld in de Beroepswet.

2. De artikelen 135-144 der Beroepswet vinden toepassing in geschillen van geneeskundige aard omtrent het al dan niet bestaan of voortbestaan van de ongeschiktheid tot werken. Voor zover bij een uitspraak van een raad van beroep is beslist omtrent zulk een geschil, staat daarvan geen hoger beroep open.

VIERDE AFDELING. STRAF-, OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

HOOFDSTUK I. STRAFBEPALINGEN

Artikel 76

Hij, die niet voldoet aan een der verplichtingen, omschreven in de artikelen 13 en 31, eerste lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste f 100,-.

Artikel 77

(Vervallen)

Artikel 78

Hij, die door hem krachtens deze wet betaalde of verschuldigde premie inhoudt op het loon van of op enige andere wijze verhaalt op een verzekerde of gewezen verzekerde, zonder dat dit bij of krachtens deze wet is toegestaan, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste f 100,-.

Artikel 79

Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft de verzekerde, die de bij artikel 31, eerste lid, van hem gevorderde mededeling opzettelijk verzwijgt.

Artikel 80

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft hij, die zich ziek meldt bij meer dan een bedrijfsvereniging, daaronder begrepen een afdelingskas, met het oogmerk om meer ziekengeld te verkrijgen dan hem in totaal krachtens de bepalingen dezer wet toekomt.

2. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft hij, die zich ter zake van dezelfde ziekte wendt tot meer dan een bedrijfsvereniging, daaronder begrepen een afdelingskas, met het oogmerk om meer geldelijke uitkering te verkrijgen, dan hem in totaal krachtens de bepalingen dezer wet en de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering toekomt.

Artikel 81

(Vervallen)

Artikel 82

Bij overtreding van een der artikelen 76 of 78 kan hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste f 200,- worden opgelegd, indien tijdens het plegen van het feit nog geen twee jaren zijn verlopen sedert een veroordeling van de schuldige wegens gelijk feit onherroepelijk is geworden.

Artikel 83

De bij deze wet strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven, uitgezonderd die, bedoeld bij artikel 76 en 78, welke als overtredingen worden beschouwd.

Artikel 84

(Vervallen)

HOOFDSTUK II. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 85

De termijnen van het ziekingeld, welke niet zijn ingevorderd binnen twee jaren na de dag der betaalbaarstelling, worden niet meer uitbetaald.

Artikel 86

Hetgeen nog ter uitvoering van deze wet nodig is, wordt door Onze Minister geregeld.

Artikel 87

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen voor bepaalde groepen van personen bijzondere zo nodig van het bepaalde bij of krachtens deze wet afwijkende bepalingen worden gemaakt ten aanzien van de verzekering en de ziekingelduitkering.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat ten aanzien van een of meer groepen van verzekerden, met inachtneming van bij die maatregel te stellen regelen, naast het ziekingeld bijdragen worden verstrekt voor een of meer sociale fondsen. Met bijdragen worden gelijkgesteld bonnen, zegels, certificaten en andere dergelijke bewijzen, welke door het betrokken sociale fonds worden uitgegeven of voorgescreven.

Artikel 88

1. Een overeenkomst met betrekking tot de verzekering van geldelijke gevolgen van ongeschiktheid tot werken wegens ziekte, gesloten door degene, die verplicht verzekerd wordt, vervalt met ingang van de dag, waarop de verzekeraar van de verzekerde mededeling van het verplicht verzekerd worden ontvangt, voor zover aan de overeenkomst rechten kunnen worden ontleend, gelijkwaardig aan die, welke uit de in deze wet geregelde verplichte verzekering voortvloeien. Bereikt deze mededeling de verzekeraar voor de dag, waarop de betrokkene verplicht verzekerd wordt, dan vervalt de overeenkomst met ingang van die dag.

2. De premie, welke degene, wiens verzekering krachtens het bepaalde in het eerste lid geheel of gedeeltelijk is vervallen, heeft vooruitbetaald, wordt door de verzekeraar al naar gelang van het vervallen gedeelte der overeenkomst terugbetaald, onder aftrek van ten hoogste 25 procent van het terug te betalen bedrag voor administratiekosten.

Artikel 89

De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op op de in deze wet gestelde termijnen van uitkering van geldelijke schadeloosstelling alsmede op de termijnen, gesteld in de artikelen 6, tweede lid, onder a en c, 29, vijfde lid, 35 en 46, eerste en vijfde lid.